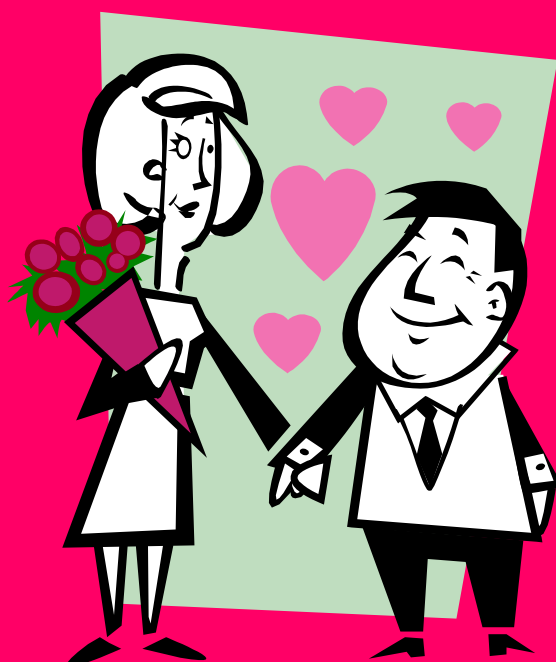
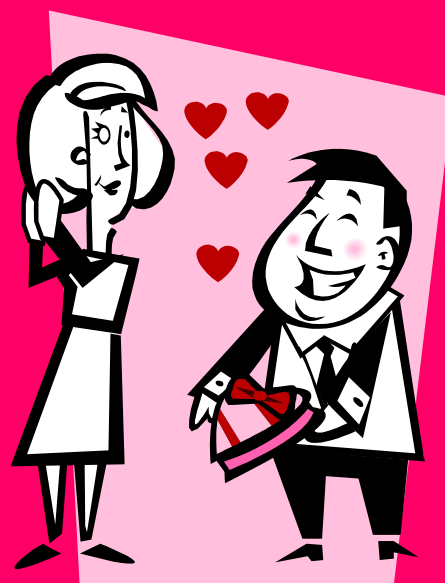
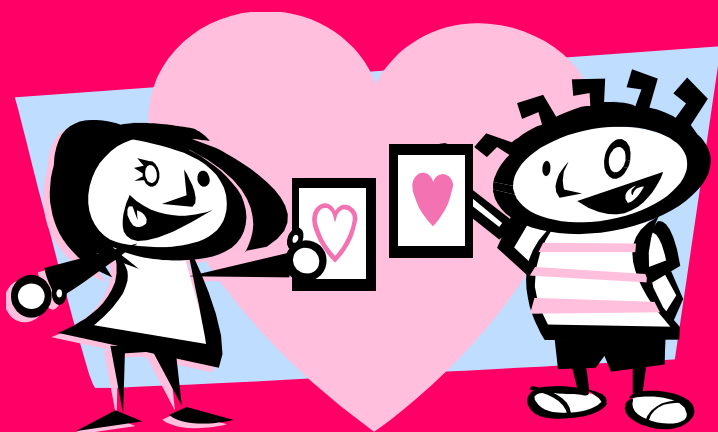

AKADE

Studentský časopis Mendelovy SŠ/únor 2013

AKADE

1/2013

Ročník II

Šéfredaktor:

Lucie Jurečková

Zástupce šéfredaktora:

Andrea Bartoňová

Redakce:

Soňa Richterová

Kateřina Brožová

Kamila Keislerová

Zuzana Hrušková

Petra Váňová

Tadeáš Helštýn

Jana Harabišová

Fotograf:

Karel Zlevor

Komiks:

Jana Švirgová

E-mail:

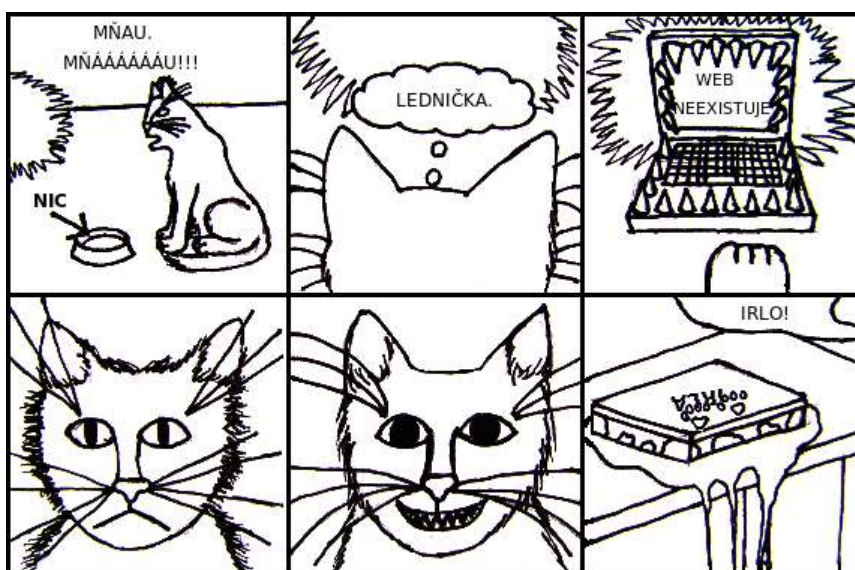
2012.akade@gmail.com

Webové stránky:

mendelova-stredni.cz

Obsah

Koně	3
Povídka	4-5
Recenze	6-7
Učitel'ský dotazník.....	8
TRUE STORY.....	9-10
Úvaha	11
My weekend.....	12
Valentýn	12

EDITORIAL

Vážení a milí čtenáři,

vánoční svátky utekly jako voda. Měsíc únor už pomaloučku klepe na dveře a první sluneční paprsky soupeří o naši pozornost.

Spoustu dobré nálady

Vám přeje

LUCIE JUREČKOVÁ
šéfredaktorka

NOVOROČNÍ VYJÍŽDKA 2013

Jako každý rok, ani tento nemohl být výjimkou, jsme se v sedle svých čtyřnohých kamarádů vydali 1. 1. 2013 na novoroční vyjížďku.

Protože den předem slavíme Silvestra, na vyjížďku jezdíme až po obědě, kdy už jsou všichni vyspaní a čilí. U koní jsme se sešli kolem 14. hodiny. Zavřeli jsme je, vyčistili, nasedlali, nauzdili a mohli jsme vyrazit. Původně nás mělo jet asi 10, ale nakonec to

dopadlo tak, že jelo 20 koní, 19 jezdců - jeden kůň bylo hříbě a 3 pejsci.

Za naši stáj nás jelo 6, kamarádky Katka na Xangii, Lenka na Xageně, já na Šimlíkovi, sestra Eliška na Vilíkově, švagr David na Malvíně, a kamarádka Markéta na svém koni Šejkovi. S námi ale vyjížděli i další 4 jezdcí: Tomáš, Marcela, Petr a kamarádka Věrka.

Z Bernartic nad Odrou jsme se vydali na Starý Jičín. Přes louky pod Starým Jičínem jsme dojeli až k hlavní cestě k motorestu u dálnice. Tam jsme přejeli přes cestu a podjeli dálnici. U přeprady ke které jsme dojeli, nás čekali další známí a kamarádi na koních. Mělo jich být už jen několik, ale sešlo se jich dalších 10. Ty, které jsem znala, byli z Loučky a ze Skalek, ale pak tam bylo dalších 5. Dodnes ani nevím, kdo byli. Poté, co se dohodla trasa, jsme se vydali na další cestu.

Cílem našeho výletu byla Starojická Lhota, kde jsme si chvíli my i koně odpočinuli, popovídali s kamarády, za kterými jsme jeli, někteří si připili do nového roku a opět jsme se vydali na cestu. Teď už zpáteční. Vraceli jsme se stejnou trasou, což znamená, že jsme jeli na Starý Jičín po loukách podél dálnice. Na loukách jsme cválali, a aby toho nebylo málo, jeden náš kamarád spadl ze svého koně. On z něj sice, chudák, padá každou chvíli, ale i tak to nebylo nic příjemného. Naštěstí se mu nic nestalo, nasedl a pokračovat v cestě.

Na Starém Jičíně jsme se rozloučili s některými „koňáky“ a pokračovali v cestě domů. Doma nás opustili Tomáš, Petr a Marcela, kteří také odjeli domů.

My jsme pustili koně na pastvinu, poklidili, a protože nám novoroční vyjížďka zabrala asi 2-3 hodiny, rozešli jsme se domů.

A hodnocení novoroční vyjížďky?? Je škoda, že nebyl sníh, ale jinak byla úžasná, koně poslouchali, už dlouho jsem si vyjížďku tak neužila! ☺

Katka Brožová

Láska z baru

„Čau, kámo! Jdeš s náma dneska pařit?“ zeptal se mě můj nejlepší kamarád.

„Zdarec, moc se mi dneska nechce, jsem utahaný z práce...“ odpověděl jsem.

„No ták, pojď, bude sranda, zajdeme do našeho baru, ulovíme nějaké kočky a pátek je za námi!“

„OK, tak já teda půjdu. Když je ten pátek. Kdy a kde se sejdem?“

„V devět u našeho stolu, jako vždycky.“

„Fajn, uvidíme se večer.“

Večer se nezdárodně blížil a já jsem se musel začít chystat. První, co jsem udělal, bylo, že jsem si dal sprchu. Osvěžující osvobozující déšť vody, s jehož pomocí dokážu zapomenout na všechny starosti a vystoupit ze sprchy jako nový člověk. Oblékl jsem si ponožky a svoje nejlepší červené boxerky od Calvina Kleina, džíny, červenou košili a černé sako, které jsem nechal volně vát ve větru. Samozřejmě jsem

neopomenul použít kolínskou od Huga Bosse. A vyrazil směr bar.

Sotva jsem přišel do Pubu, kamarádi už na mě ke vchodu volali od našeho stolu. Prošel jsem celým barem až nakonec k poslednímu stolu. Při cestě barem jsem cítil pohledy všech přítomných slečen, které mě chtěly svléknout pohledem. Dorazil jsem ke stolu, sedl si a už to jelo.

„Zdááár Johny, jak žiješ?“ zeptal se Joe.

„Zdarec chlapi, šlape to na jedničku, tak kde máte ty baby?“

„Támhla u baru stojí skupinka docela pěkných holek, které stále pokukují naším směrem, jdem na to?“

„Jasně, jdem.“

Zvedli jsme se od stolu a šli jsme směrem k nim. Jakmile jsem se postavil, spatřil jsem ji. Stála tam v tom hloučku, bavila se a smála s kamarádkami. Její úsměv byl tak upřímný a nádherný, její oči mě naprosto uhranuly a její pohled jsem cítil až do morku kosti. Měla nádherné blondáté vlasy, krásné modré oči a dokonalou postavu, kterou obepínaly skvělé černé šaty. Uviděl jsem, jak se na mě lehce pousmála a tím naznačila, abych šel za ní.

„Jdem za nima, hoši.“ zavelel Freddy.

Když jsme dorazili k jejich hloučku, stoupli jsme si asi o půl metru vedle a chystali jsme se objednat si.

„Co pijete slečny?“ zeptal jsem se jich.

„Gin s tonicem.“

„Oukej, barmane, tak ukaž, co umíš, 4x gin s tonicem a čtyřikrát dvojitou whisky s ledem, prosím.“

Popíjeli jsme své drinky a mezitím jsme se s nimi dali do řeči. Po necelé půlhodině, jsme zůstali v baru už jen sami dva, já a nádherná blondýnka. Seděli jsme na baru, popíjeli, smáli se, povídali si snad celou věčnost, a jak čas plynul, znali jsme se čím dál víc a atmosféra byla lepší a lepší.

„Už mám alkoholu dost, což takhle se projít?“ řekla.

„Tak dobře, zaplatím a půjdeme.“

Zaplatil jsem účet, oblékl si sako a vyrazili jsme. Šli jsme nočním městem, byla

zavěšena do mé paže, šli jsme po nábřeží a cítil jsem její třás, takže jsem jí nabídnul své sako, aby jí nebyla zima. Doprovodil jsem ji až ke dveřím jejího domu a chtěl jsem se rozloučit. Ona ale navrhla, ať jdu dál. Pozvání jsem přijal s velkou radostí.

Po neskutečné noci, jsem se probudil a bylo mi jasné, že to nebyl jenom sen. Ležela vedle a pravidelně oddechovala. Viděl jsem, jak byla nádherná. Políbil jsem ji na čelo, ale nechtěl jsem ji budit, tak jsem nechal číslo na papírku, který jsem položil na polštář.

Odpoledne mi zazvonil telefon. Jakmile jsem ho zvednul, okamžitě jsem poznal její hlas. Mluvili jsme docela dlouho a domluvili jsme se na dalším setkání.

Víte, i z takového náhodného setkání může vzniknout nádherný vztah a láska na celý život. Stala se mojí ženou, založili jsme rodinu a stále ji vidím jako tu nádhernou blondýnku z baru.

Ale největší náhoda byla, že ten den bylo 14. února – Sv. Valentýn.

Kamila Keislerová, Tadeáš Helštýn

Atlas mraků

Režie: Tom Tykwer, Lana Wachowski, Andy Wachowski

Hudba: Johnny Klimek, Tom Tykwer, Reinhold Heil

Hrají: Tom Hanks, Hugo Weaving, Jim Sturgess, Hugh Grant, Halle Berry, Susan Sarandon a mnoho dalších.

Drama / Mysteriózní / Sci-Fi / Psychologický

Německo / USA / Hong Kong / Singapur, 2012, 172 min

Tvůrci Matrixu se rozhodli chopit komplexně organizované knihy Davida Mitchella Atlas mraků a převést ji do filmové podoby.

Film vypráví šest žánrově odlišných příběhů a je časově i prostorově rozklenut do mimořádné šíře. Vypovídá o ztrátě svobody, o touze po ní a boji za její obnovení. O zotročování, vykořisťování, autoritářství a diskriminaci. Přináší zároveň i naději, že i když se člověk dopouští zločinů, zrad či pochybení, mohou být tyto prohřešky napraveny.

Příběhová linie se několikrát přerušuje a opět navazuje. Divákovi režiséri zamotají hlavu hereckým kolotočem hlavních postav. Herci se stále střídají a ve všech filmových epizodách hrají různé postavy. Zajímavé zpracování je poněkud matoucí a někdy jsou proměny skutečně zábavné.

Wachovští opakovaně předkládají otázku reinkarnace, pokračování duše v dalších životech a její různé přeměny,

ovšem jen formou nasmělého náznaku bez odpovědi. Díky tomu si každý může vyznovat vlastní závěry.

Film Atlas mraků obsahuje šest příběhů. První příběh je o mladém sanfranciském notáři Adamu Ewingovi, který se v Tichém oceánu plaví z ostrovů u Nového Zélandu zpět do Ameriky za svou vyvolenou.

Druhý příběh je zasazen do předválečného roku 1931. Vypráví o plavbě na lodi, která se odehrává roku 1849. Je to o mladém hudebním skladateli Frobisherovi, jenž vytvoří sextet „Atlas mraků“ - skvělé symfonické dílo.

Děj třetí povídky diváky zavede do 70. let minulého století, kde investigativní novinářka Luisa odhalí hrozbu jaderného reaktoru.

Čtvrtý příběh se přenáší do současnosti a nese se na vlnách černého humoru, komediální příběh neposlušného seniora.

Pátý příběh Orion Sonmi-451 mrazí ukázkou pesimistické budoucnosti, prožívané ve 22. století na asijském kontinentě, kde lidem slouží a pracují pro ně uměle vytvořené lidské bytosti.

Šestý ukazuje svět po apokalypse, v němž se jeden obyčejný muž nachomýtně k řadě nečekaných událostí.

Návštěvu kina vřele doporučuji. Je

to výborný film, jehož délka by vás rozhodně neměla odradit. Já jsem se díky rychlým skokům mezi příběhy zpočátku dost ztrácela, ale tvůrci mě ztratit nenechali. Věděli, jak mě přivést k nevšednímu filmovému zážitku.

Hodnocení: 5/5

Petra Vášová

Učitelský dotazník

Jandl Roman

Muž/Žena: Muž
Datum narození: Minulé století (Blíženeč)
Bydliště: Nový Jičín
Oblíbené jídlo: Vše (Svíčková, pizza)
Oblíbené pití: Cola
Oblíbený alkohol: Befeeter
Koníčky: Kolo, volejbal, plavání, četba knih
Oblíbená zvířata: Nevadí mi
Předmět, který učíte: Matematika

Silvestr

Kde jste slavil Silvestr? Silvestr jsem slavil doma.
S kým jste slavil Silvestr? S rodinnou.
Opil jste se na Silvestra? Ne neopil.
Máte předsevzetí? Ano.
A naplňuje se vaše předsevzetí? Ne, nenaplňuje se.

Budinská Lenka

Muž/Žena: Žena
Datum narození: 17. 5. (Býk)
Bydliště: Příbor
Oblíbené jídlo: Kuřecí řízek s bramborami
Oblíbené pití: Čaj
Oblíbený alkohol: Nemám
Koníčky: Práce, lyžování
Oblíbená zvířata: Pes
Předmět, který učíte: PEK, UCE, Eko, Daňová evidence
Své přání: Aby byl člověk šťastný.
Vzkaz žákům: Aby se konečně začali doma učit.

Silvestr

Kde jste trávila Silvestr? U známých.
S kým jste slavila Silvestr? S rodinnou a známými.
Máte předsevzetí? Ano.

Zuzana Hrušková

True story

Únorová romance

Bylo pozdní odpoledne a už se začalo stmívat. Jasná obloha tmavla a začínalo přituhovat. Procházela jsem se po ulicích a téměř vše zahalovala pokrývka třpytivého sněhu. Koukala jsem do výloh obchodů a pozorovala kolemjdoucí lidi, když z nenadání do mě někdo vrazil, až jsem se zapotácela a sletěla k zemi.

„Nestalo se ti nic?“ Sympatickým hlasem pronesl cizí mužský hlas. Pomohl mi zvednout se ze studené a mokré země. Pohlédla jsem mu do tváře. Nikoho tak dokonalého a krásného jsem v životě neviděla, pomyslela jsem si.

„Ehm, no... nic mi není, jsem v pohodě.“ koktavě odpovím.

„Moc se omlouvám, vůbec jsem si tě nevšiml. Sice mě to neomlouvá, ale obdivoval jsem tu dnešní okouzující oblohu.“

„Co je na ní okouzující?“ se zaujetím se ptám.

„Vidíš tu červenou tečku, támhle? Tak to je Venuše.“

„Aha. Ty se zajímáš o tyhle věci ohledně vesmíru?“

„Víceméně. Studuju astrologii, ale na tom nesejde. Vlastně jsme se ani nepředstavili, to je trapné. Promiň. Já se jmenuji Sebastián, ale všichni mi říkají Seb. Jak ty?“

„Alice.“ odpovím.

„Moc pěkné jméno. Myslíš, že bys ode mě mohla přijmout pozvání na čaj, Alice? Bydlím tady kousek, alespoň ti vynahradím tu dnešní 'srážku'.“

Chvilí jsem nic neříkala a promýšlela si tu nabídku. Moc mě lákala představa, že bych s ním mohla strávit více času, ale zase toho člověka vůbec neznám. No, tak dobře, půjdu.

„Čaj si dám moc ráda v tomhle mrazu.“ vypálím ze sebe, kdybych si to náhodou chtěla ještě rozmyslet.

„Tady máš, jak sis přála, ale pozor, je hodně horký.“ prohodí ohledně čaje.

„Moc děkuju.“ řeknu.

„Máš to tady hezky útulné, bydlíš sám?“

„Bohužel no, žádná mě nechce.“ odpoví smutným tónem.

„Určitě kecáš, takový hezký kluk, aby byl sám, to ti teda nevěřím.“ Opravdu se mi moc líbí a cítím jak mé tváře rudnou, když na mě spočine svým podmanivým pohledem, a snažím se, aby to na mně nebylo tolik znát. Moc mi to nejde.

Další věc, má svůj byt, je pohledný, určitě inteligentní a slušně vychovaný. Tak na co ještě čekám? Horlivě přemýšlím, až mě z mých myšlenek probere ten sladký hlas.

„Co dodat... a co ty? Ty určitě sama nebudeš, vid'?“

„Kdybych řekla, že jsem sama, uvěřil bys mi?“ Flirtuju s ním a ani to nedělám úmyslně.

„Tomu se dá těžko uvěřit.“ šibalsky se na mě usmívá a kouká mi do očí, ne do výstřihu, a já mám pocit, že má něco za lubem. Z nenadání se ke mně nakloní a letmo mě políbí. No pááááni, říkám si pro sebe a celé moje tělo jako by bylo paralyzované. Nemůžu ze sebe vydat ani hlásku a najednou vystřelím ze sedačky.

„Už je moc pozdě, musím se vrátit domů, omlouvám se, že jsem tě zdržovala.“ kvapně ze sebe vyhrknu a už se obouvám a navlékám kabát.

„Udělal jsem něco špatně?“ znejistí.

„Vůbec nic. Vážně, ale teď už opravdu musím jít.“

On se ale nedá a přitáhne si ji k sobě a znovu ji políbí, ale tentokrát tak, až se jí celý svět zatočí. Alice v tu chvíli pochopí, že z tohoto obětí se už nikdy nebude chtít nechat vymanit.

Jana Harabišová

Přátelství tanečním krokem obchází svět a volá nás všechny, abychom se probudili k chvále blaženého života

Přátelství. Přátelství je jedním z nejdůležitějších vztahů mezi lidmi. Je nehmamatelné, ale pokud existuje, dokážeme ho poznat. Mít přátele, spřízněné osoby potřebuje každý z nás. Někomu stačí jeden dobrý přítel, někdo jich potřebuje více, ale

potřebujeme je všichni. A kdo to vlastně kamarád je? Podle mě je kamarád člověk, kterému důvěřujeme, protože si s ním povídáme o svých soukromých věcech, o svých úspěších i bolestech, které máme na srdci. Přítel žádaný o radu, když jsme v nouzi. Kamaráda bychom si měli vážit a on by si měl vážit nás. Naši přátelé bývají naladěni na stejnou vlnu jako my. Mají něco společného, co máme i my a to nás spojuje. S kamarády se cítíme bezpečně a zažíváme s nimi mnoho, leckdy nezapomenutelných, chvil. Dobří přátelé si rozumějí i beze slov. Stačí se na sebe podívat a už vědí, co si ten druhý myslí.

A jak vypadá přátelství v dnešní době? Můj názor je takový, že přátelství dnes se celkem hodně liší od přátelství, které lidé znali třeba před čtyřiceti lety. Je to dáno určitě dobou, ve

které žijeme. Kdysi nebyl svět tak přetechnizovaný, jako dnes. V současné době se přátelství u mladých lidí odehrává převážně ve virtuálním světě sociálních sítí. Lidé jsou leniví a raději si budou s někým psát přes počítač, než aby se zvedli a zašli za svým kamarádem osobně a povídali si třeba v parku nebo doma u šálku kávy. Ale bohužel, přátelství na sociálních sítích nejsou vždy pravá. Z vlastní zkušenosti můžu říct, že s některými lidmi, kteří mě mají „v přátelích“ se ani nepozdravíme, když se potkáme. Celkem smutné.

Proto doufám, že se bude kamarádství mezi lidmi více odehrávat v reálném světě, že si lidé budou navzájem pomáhat a budou k sobě přátelštější, protože dnes je pravého přátelství méně a je cennější než dříve. V dnešní době zradí přítel přítele třeba jen proto, aby byl úspěšnější. A ztratit kamaráda jen kvůli tomu, je absurdní.

Soňa Richterová

My weekend

Every day I write World Wide Web
my best friend is the Internet.

I listen to the tone of my mobile
phone
and in the message there is "show
must go on".

Hip hop is my life
losers play on harp.

Applová, Sýkorová

REDAKE PŘEJE KRÁSNÉHO VALENTÝNA!

